

гъркоманитѣ, поради обучаването на български езикъ, за което Чинтуловъ, разбира се, е здраво държалъ. Още съ идването си въ Сливенъ той се погрижилъ да набави за училището по-трѣбнитѣ български учебници за по-висока наука и иска отъ Касапски да го снабди между другото „съ Аритметики Христо-дула Костовича — 20, съ Фотиновитѣ Землеописания — 20 и пр.“ (Арх. Н. Г. т. I с. 790). Обучаването на български, по-право на церковнославянски, едва ли е било напълно прѣкъсвано въ Сливенъ, но въ общинското училище българскиятъ езикъ е билъ навѣрно измѣстенъ отъ гръцкия, и можеби на Чинтуловъ се пада най-голѣмата, ако не първа, заслуга за възобновяването на българското обучение²³. Прѣди Чинтуловъ сливенци не сж имали така образованъ и подготвенъ учителъ, чуждъ при това на елинизма. Съ Чинтуловъ се туря край на елинизма въ Сливенъ, и тамъ българскиятъ езикъ завинаги се затвърдява. Чинтуловъ, заедно съ това, е разширилъ обучаването и го е поставилъ на по-нови начала. Прѣподаването е продължило по взаимноучителната метода²⁴, но Чинтуловъ прѣвъ е вѣвлъ въ Сливенъ и класове²⁵. Поради липса на учебници, и Чинтуловъ, както мнозина отъ първитѣ ни учители, е билъ принуденъ да прѣвежда отъ руски повечето отъ това, което е прѣподавалъ, а ученицитѣ му сж си държали бѣлѣжки при уроцитѣ (Утро, с. 183). Така той е прѣподавалъ и реторика, която навѣрно прѣвъ пѣтъ е била слушана отъ сливенски ученици. Благодарение на тия бѣлѣжки, въ тетрадкитѣ на единъ отъ Чинтуловитѣ ученици сж спазени нѣкои негови стихове. Може да се прѣдположи, че още въ Сливенъ той е вѣвлъ въ класоветѣ, вмѣсто гръцки, изучването на руски езикъ. Както се знае, създатели на класното образование у насъ сж рускитѣ възпитаници, които въвеждатъ и изучването на руски езикъ (Н. Ив. Ванковъ — История на учеб. дѣло въ България, Ловечъ, 1903, с. 114 сл.).

Срѣдъ дружината на младитѣ интелигентни сливенски граждани — Дим. Димитровъ, Дим. Кавалджиевъ и др. — Добри Чинтуловъ е взималъ отначало енергично участие въ борбата съ старитѣ, консерваторитѣ, у които чорбаджийското сиба-ритство и гъркоманство сж се противопоставяли на всѣко нововъвеждане. — З. Кировъ пише за Чинтуловъ отъ онова врѣме така: „душа на младото, възраждащо се българско общество...